

گفت و گو با مهندس سیدشجاع الدین امامی رئوف - نایب رییس هیأت مدیره جامعه متخصصین نساجی ایران

با هم ماندن پیشرفت است

- ◀ حرکت جامعه همچون مسابقه دو امدادی است که هر یک از شرکت کنندگان مسولیت طی کردن بخشی از مسیر را بر عهده دارند.
- ◀ در حال حاضر جامعه جایگاه خوبی در بین دست اندرکاران صنعت نساجی کشور اعم از دولتی و خصوصی دارد
- ◀ شاید یکی از بزرگترین آرزوهای هیأت مدیره دوره دوم جامعه تاسیس سازمان نظام مهندسی نساجی ایران بود.

اشاره:

به نظر می رسد شعار آشنای جامعه متخصصین یعنی "با هم بودن آغاز است با هم کار کردن موفقیت است" بیش از هر زمان دیگری در حیات و ادامه فعالیت این تشکل تخصصی که سعی می کند علیرغم تمام مشکلات و محدودیت های موجود به کار خود ادامه دهد؛ مصداق دارد. مهندس امامی رئوف که مدیریت دوره دوم جامعه را بر عهده داشت و بدون شک نقش موثری در پیشرفت و توسعه جامعه متخصصین نساجی ایفا کرده است؛ اعتقاد دارد جامعه در این دوران روند رو به جلو و مثبتی داشته است و به نوعی موفق شده تا شعار "با هم بودن آغاز است با هم ماندن پیشرفت است" و با هم کار کردن موفقیت است را جامه عمل بپوشاند و اینکه این احساس همکاری و همفکری در مدیران و اعضای جامعه ایجاد شده که حرکت جامعه همچون مسابقه دو امدادی است که هر یک از شرکت کنندگان مسولیت طی کردن بخشی از مسیر را بر عهده دارند و در نهایت همکاری گروهی است که آینده موفق را برای جامعه رقم خواهد زد.

ارزیابی شما از عملکرد ۱۰ ساله جامعه متخصصین نساجی چیست؟ روند حرکتی این تشکل را چگونه ارزیابی می کنید؟

اگر بخواهیم عملکرد ۱۰ ساله جامعه را مورد بررسی قرار دهیم؛ باید به این نکته اشاره کنیم که طی ۱۰ سال گذشته، جامعه متخصصین نساجی ایران سه دوره هیأت مدیره را تجربه کرده که هر یک از این دوره ها شرایط خاص خود را داشته اند.

به طور کلی اگر از دوران پیش از تأسیس جامعه تا اخذ مجوز از وزارت کشور را که گروه منتخبین متخصصین نساج در جشن دشت بهشت مسولیت تهیه پیش نویس اساسنامه را بر عهده داشتند و تلاش های هیأت موسس و همکاری انجمن صنایع نساجی و به خصوص مهندس بصیری در راه اندازی و یساحیای دوباره جامعه بگذریم؛ دوره اول هیأت مدیره جامعه که می توان از آن به عنوان دوران ایجاد در منحنی عمر سازمان نام برد؛ دوران بسیار دشوار و حساسی بود که هیأت مدیره محترم وقت جامعه با درایت و همت خود این دوره را با مشکلات خاص خودش پشت سر گذاشت که تلاش مهندس مقدسی به عنوان مدیرعامل وقت جامعه نیز در جای خود ستودنی است. پس از برگزاری انتخابات هیأت مدیره جامعه در سال

۱۳۸۵، جامعه وارد دور جدید فعالیت خود شد که می توان از آن به عنوان دوران عبور از ایجاد و طفولیت در منحنی عمر سازمان ها نام برد. در این دوران گرچه جامعه مشکلات مربوط به دوران ایجاد خود را نداشت اما با مشکلات خاص خودش دست و پنجه نرم می کرد. کمبودهای مالی و نیازهای سازماندهی و مدیریتی، اطلاع رسانی و تبلیغات، افزایش تعداد اعضا، حضور در سمینارها، نمایشگاه ها و کنفرانس های نساجی و نیز راه اندازی سایت جامعه و ایجاد تشکیلات درون ساختاری مهمترین نیازهای جامعه در این دوره بود که با مدد هیأت مدیره جامعه این مهم محقق شد و در پایان دوره دوم جامعه موفق شد دفتر اختصاصی برای دبیرخانه خود در اختیار گیرد و با استخدام پرسنل و مدیر داخلی برنامه های عضویت و کارایی و اطلاع رسانی و خدمات رفاهی خود را سامان دهد و در کلیه نمایشگاه ها، کنفرانس ها و همایش های نساجی کشور، به عنوان حامی و برگزار کننده مشارکت نماید. حضور فعال جامعه در این برنامه ها زمینه ساز برنامه ریزی بیشتر برای تاسیس شعبات جامعه در سایر استانها شد که در این راستا گردهمائی هایی نیز با حضور متخصصین نساجی شهرهای یزد، اصفهان، کاشان، مشهد، قزوین، ساری و رشت برگزار شد.

برگزاری پاتوق ماهیانه نساج ها و گردهمائی های تقدیر از دست اندرکاران صنایع نساجی و نیز مجامع عمومی جامعه با حضور انبوهی از متخصصین نساجی از طیف های مختلف بیانگر این واقعیت بوده است که جامعه متخصصین نساجی ایران توانسته جایگاه مناسبی را در بین دست اندرکاران این صنعت به دست آورد. ارائه خدمات رفاهی نظیر بیمه و تسهیلات ورزشی و نیز اخذ تخفیفات از فروشگاه ها و شرکت ها و نیز برگزاری تورهای تخصصی بازدید از نمایشگاه های ایتما مونیخ و ایتما چین و تأسیس تعاونی مسکن و نیز انتشار ویژه نامه ها و بروشورهای معرفی جامعه و نیز اطلاع رسانی های گسترده از طریق مطبوعات تخصصی و پایانه ارسال پیام کوتاه سبب شد تا جامعه دوران طفولیت خود را خیلی باشتاب پشت سر بگذارد و برگزاری جلسات متعدد با مدیران دولتی و خصوصی و دست اندرکاران صنایع نساجی و به خصوص انجمن صنایع نساجی ایران و اتحادیه تولید و صادرات نساجی، پوشاک و چرم و سایر تشکل های تخصصی صنعت سبب شد تا از جامعه متخصصین نساجی ایران به عنوان یکی از تشکل های اثرگذار در این صنعت در جلسات مختلف تصمیم گیری در خصوص صنعت و بخصوص صنایع نساجی دعوت به

شاید یکی از بزرگترین آرزوهای هیأت مدیره دوره دوم جامعه تاسیس سازمان نظام مهندسی نساجی ایران بود که هیأت مدیره زمان زیادی را باری تهیه پیش نویس و اصلاح آن صرف نمود که متأسفانه با کم لطفی دوستانمان در اداره کل نساجی و پوشاک مسکوت مانده و امیدواریم با پیگیری بیشتر ایشان شاهد تأسیس سازمانی خصوصی برای ایجاد نظام در این صنعت باشیم.

اداره کل در خصوص تدوین استراتژی برای صنایع نساجی ابراز علاقمندی نموده‌اند.

در زمان برگزاری نمایشگاه جامعه چه کار کرد و نقش دارد؟ در ارتقای کمیت شرکت کنندگان و بالتبع افزایش کیفیت نمایشگاه چه تدابیری اتخاذ می‌کند؟

در حال حاضر بروکراسی و ساختار اداری و چارت سازمانی مرکز توسعه و شرکت سهامی نمایشگاه‌ها به گونه ای است که ایجاد تغییرات حتی در زمان برگزاری و یا سالن‌ها بسیار دشوار است. کما اینکه بسیاری معتقدند برگزاری این نمایشگاه به فاصله کمتر از یک ماه با ایتما ۲۰۱۱ بارسلونا، بسیار کار غیر کارشناسی است اما امکان تغییر تاریخ فراهم نشد یا در خصوص برگزاری همزمان نمایشگاه نساجی و فرش در نهایت به امسال نرسید. لذا از بعد اجرائی قضیه محدودیت هائی هست که همگان به آن اشاره می‌کنند برای مثال تعرفه ارزی برای شرکت های خارجی یا حضور ترک‌ها و چینی‌ها به شکل بازارچه های مرزی در نمایشگاه و امثالهم که متأسفانه خارج از قدرت مجری است اما جامعه می‌تواند با ترغیب کارخانجات نساجی به حضور در نمایشگاه، نمایشگاه نساجی را بسیار بزرگتر و پربرتر از این برگزار کند تا متخصصین نساج هم بهره بیشتری از این نمایشگاه داشته باشند. معتقدم جامعه متخصصین نساجی ایران نقش انکارناپذیری در دعوت از متخصصین نساج برای بازدید از نمایشگاه دارد و بسیاری از بازدید کنندگان این نمایشگاه از اعضای جامعه هستند.

برگزاری دوره های آموزشی و سمینارهای همزمان با برگزاری نمایشگاه از برنامه های موثر جامعه در سال‌های اخیر بوده است که امیدوارم ادامه پیدا کند و همین که جامعه متخصصین نساجی غرفه اختصاصی در نمایشگاه دارد و به فضائی را برای ارتباط با اعضای خود و آشنائی بیشتر متخصصین نساجی با یکدیگر ایجاد می‌کند و کارکردهای خود را به نقد می‌کشاند؛ نقطه قوتی است که باید تقویت گردد.

تصمیم سازی ها و تصمیم گیری های این صنعت داشته باشد.

در حال حاضر هم وزارت صنایع و تجارت و سایر وزارتخانه‌ها و نهاد های دولتی هم از جامعه متخصصین نساجی ایران در جلسات هم اندیشی و کارشناسی خود دعوت می‌کنند و این اعتقاد وجود دارد که نقش متخصصین نساجی در تصمیم گیری های این صنعت لحاظ شود ولیکن من بر این باورم که هنوز عزم کافی و اراده ملی برای به کارگیری تشکل‌ها در کشور نیست و هنوز دولت و مجموعه حاکمیت به این سطح از اعتماد و اعتقاد نرسیده اند که برخی از مسوولیت های خود را در حوزه تصمیم سازی و تصمیم گیری به تشکل‌ها تفویض کنند یا برای نظرات آنها ارزش کارشناسی ویژه قائل شوند به نظر می‌رسد دولت می‌تواند با تخصیص بودجه های مناسب به تشکل‌ها، پروژه های تحقیقاتی ملی در حوزه صنعت نساجی تعریف کند و با بهره گیری از نتایج این تحقیقات سمت و سو های صنعت نساجی را مشخص کند که از جمله مهمترین این پروژه ها، پایگاه های اطلاعاتی و اطلاع رسانی در صنایع نساجی و یا طرح سند چشم انداز نساجی ایران است که می‌تواند با تلاش متخصصین و مدیران صنعت و با حمایت تشکل های نساجی تدوین شود.

با توجه به نیاز مبرم صنایع نساجی به تدوین برنامه های استراتژیک و در نظر گرفتن جایگاه صنعت نساجی در میان سایر صنایع کشور، به خصوص در استراتژی صنعتی ایران، جامعه چه اقداماتی در این زمینه صورت داده است و یا چه راهکارها و پیشنهادهائی بصورت مدون و مشخص ارائه داده است؟

بدون تردید یکی از مهمترین نیازهای صنعت کشور در حوزه سرمایه گذاری و توسعه فنی و تکنولوژیکی همان تدوین سند چشم انداز است که خلأ آن در حال حاضر احساس می‌شود هرچند که اصولاً تجربه های گذشته نشان داده اجرای سند بسیار مهمتر از خود تدوین سند است یعنی اگر ما سندی نداشته باشیم بهتر از این است که سند را تنظیم کنیم و به آن عمل نکنیم. اما در عین حال به اعتقاد من این پتانسیل در تشکل های نساجی کشور هست تا با همکاری یکدیگر سند جامعی را برای پیشرفت و توسعه صنعت نساجی کشور تدوین کنند و این موضوع نیازمند عزم دولت در اجرا و عملی شدن این سند است چرا که ممکن است بسیاری از روش ها و ساختارها نیازمند تغییر و اصلاح باشند که متأسفانه در حال حاضر ظرفیت این تغییرات مشاهده نمی‌شود. اما در عین حال اگر دولت یا اداره کل نساجی علاقمند به تدوین چنین سندی هستند می‌توانند با تخصیص اعتبار مناسب از کمک ها و همکاری تشکل‌ها بهره‌مند شوند چرا که تمام تشکل‌های نساجی بارها و بارها در مدیریت های مختلف

عمل آید که بر خود لازم می‌دانم از همه عزیزانی که ما را در تحقق این موفقیت ها یاری رساندند سپاسگزاری نمایم به خصوص هیأت مدیره محترم جامعه در دوره دوم و مدیران محترم صنایع نساجی کشور (اعم از مدیران خصوصی و دولتی و مدیران تشکل های تخصصی) که با حمایت‌های مادی و معنوی خود حامی جامعه در گذر از این شرایط سخت بودند.

شاید یکی از بزرگترین آرزوهای هیأت مدیره دوره دوم جامعه تاسیس سازمان نظام مهندسی نساجی ایران بود که هیأت مدیره زمان زیادی را باری تهیه پیش نویس و اصلاح آن صرف نمود که متأسفانه با کم لطفی دوستانمان در اداره کل نساجی و پوشاک مسکوت مانده و امیدواریم با پیگیری بیشتر ایشان شاهد تأسیس سازمانی خصوصی برای ایجاد نظام در این صنعت باشیم.

دوره سوم از دوران ده ساله عمر جامعه به دوره سوم هیأت مدیره بر می‌گردد که گرچه مشکلات دوران ایجاد و طفولیت را کمتر حس می‌کند ولی مشکلات خاص خود را دارد که به امید خداوند در پایان این دوره می‌توان در خصوص ضعف ها و قوت های آن اظهار نظر نمود.

اما در خصوص بخش دوم سوال شما یعنی ارزیابی روند حرکتی جامعه در این سال‌ها؛ باید اشاره کنم که به اعتقاد من، خوشبختانه جامعه در این دوران روند رو به جلو و مثبتی داشته است و به نوعی موفق شده تا شعار "با هم بودن آغاز است با هم ماندن پیشرفت است و با هم کار کردن موفقیت است" را جامعه عمل ببوشاند و اینکه این احساس همکاری و همفکری در مدیران و اعضای جامعه ایجاد شده که حرکت جامعه همچون مسابقه دو امدادی است که هر یک از شرکت کنندگان مسولیت طی کردن بخشی از مسیر را بر عهده دارند و در نهایت همکاری گروهی است که آینده موفقیتی را برای جامعه رقم خواهد زد.

در حال حاضر جامعه جایگاه خوبی در بین دست اندرکاران صنعت نساجی کشور اعم از دولتی و خصوصی دارد و در بین متخصصین نساج هم با اقبال مواجه شده است و باید بگویم با ارائه خدمات مناسب در راستای اهداف اساسنامه خود گام بردارد بدون تردید برنامه ریزی برای انسجام بیشتر مدیران و متخصصین نساجی ایران و اعتلای فنی و تکنولوژیکی متخصصین نساجی و نیز ارائه خدمات رفاهی و آموزشی و ایجاد فضای مناسب برای مشارکت و همفکری بیشتر بین اهالی نساجی از بزرگترین برنامه های جامعه در آینده خواهد بود چرا که فلسفه وجودی جامعه متخصصین نساجی این بوده است.

جامعه به عنوان یکی از تشکل های صنعت نساجی کشور در تصمیم گیری های این صنعت تا چه میزان نقش دارد؟

بدون تردید جامعه متخصصین نساجی ایران با پتانسیل تخصصی و نیروی انسانی خود می‌تواند نقش موثری در